

Ментора: колко сж тѣ различни отъ тѣзи жени на островъ Кипръ, на които красотата бѣше непріятна поради тѣхната невъздържностъ! Тѣзи безсмъртны красоты показватъ една невинность, една срамливость, и една простота която въсхитява.“ Тѣй като говоряше той са червѣше безъ да знае защо. Той не можаше да са стърпи да не говори: но щомъ заговоряше и тосъ часъ са засичаше; приказскытѣ му бѣхж незавършены, тъмны и понѣкога безъ никакой смисълъ.

Менторъ му рече: „О Телѣмахе, опасноститѣ на островъ Кипръ бѣхж нищо въ сравненіе съ тѣзи на които вый са излагате сега. Грубыйтѣ порокъ произвожда ужасъ; скотското безстыдство докарва погнусяваніе: но свѣдливата красота е много поопасна; като я възлюбилъ человекъ, мысли че обыча само добродѣтеля; и неосѣтено са оставя на лъстивытѣ прелести на една страсть която той съгледва само тогасъ когато нема вече време да я угаси. Бѣгайте, о мой любезный Телѣмахе, бѣгайте отъ тѣзи нимфы, които сж толкози срамежливы за да вы измамѣтъ полесно; бѣгайте отъ опасноститѣ на вашата младость: но наймного бѣгайте отъ туй дѣте, което вый не познавате. Той е Купидонъ, когото Венера, майка му, доведе въ този островъ за да си отмести за презрѣніето което вый показахте къмъ служеніето което ѱ са принася въ Цитера: той уязви сърцето на богынята Калипеа; тя е страстна къмъ васъ; той распали сичкытѣ нимфы които ва обикалятъ, вый самъ горыте, о злополучный младый человекъ, безъ да са осѣщате почти.“

Телѣмахъ пресичаше често Ментора, като му думаше: „Защо не останемъ да живѣймы тука на този островъ? Одиссей не е живъ вече; той трѣба да е отколѣ потѣхжлъ въ морето: Пенелопа, като не вижда да са завърне ни той ни азъ, не ще устои на толкози нескатели: баща ѱ Икаръ ще я принуди да земе новъ супругъ. Мож ли азъ да са върнж въ Итака за да я видѣж стѣшила въ новы врьскы, престѣшила вѣрностьта, която тя бѣ обѣщала на баща ми? Итакійцытѣ забравихж Одиссея. Нѣй не быхмы са върнжли тамъ за друго освѣнъ за да намѣримъ една вѣрна смъртъ, защото любовницытѣ на Пенелопа сж залувили сичкытѣ входи-